

[Henry Christensen.]

stik herefter. Ret beset vil det gavne alle parter og da især løsningen af de mange opgaver, vi står over for, bedst muligt; det vil gøre folketingsret til en god arbejdsplads.

Tiden har vist de tre regeringspartiers faste vilje og evne til det indbyrdes samarbejde, som er forudsætningen for en effektiv regeringsperiode. Enhver spekulation i noget andet vil vi fra venstres side klart advare oppositionen imod, men jo mere man erkender dette, jo større vil muligheden også være for, at der kan finde et bredt samarbejde i folketingsret sted.

I venstre ønsker vi selvsagt også socialdemokratiet inddraget i det positive reformarbejde, vi står over for. Vi er overbevist om, at det også modsvarer mange socialdemokratiske vælgeres ønsker; vi er også bekendt med, at det kræver tolerance og evne til forhandling også af os selv, men det kræver selvsagt også en positiv forhandlingsvilje og ikke blot en voldsom kritik fra det store oppositionspartis side. Det forekom mig, at der i hr. J. O. Krag's tale i dag, omend der jo ikke var tilslutning til ret meget af statsministerens åbnings-tale, alligevel var en vis afspænding sammenlignet med en del af sommerens mere glade, til tider hidsige taler. Måske har hr. J. O. Krag alligevel — i modsætning til hr. Victor Grams opfattelse — sluppet noget af oppe ved Skiveren. Om dette er tilfældet, tror jeg, det vil vække almindelig glæde; jeg tror også, det vil kunne gavne arbejdet i folketingsret. Om det virkelig viser sig, at de nødvendige forudsætninger er til stede, vil først de kommende måneder kunne vise os.

Niels Helveg Petersen: Den åbningstale, hvormed regeringen har præsenteret sig for folketingsret, var efter radikal opfattelse en god tale.

Jeg vil gerne med det samme sige til hr. J. O. Krag, at vi er i det radikale venstre ikke trygge ved, at hverken konservative finansministre eller socialdemokratiske oppositionsledere skal afgøre, hvem der er radikal eller ikke; det kan vi godt selv.

Det var en redegørelse, der tegner en linje for folketingsrets arbejde i det kommende år, som giver arbejdslyst og optimisme, en redegørelse, hvor der både var

tilkendegivelser af, hvordan regeringen vil gribe de øjeblikkelige problemer an, og retningslinjer for en kommende reformlovgivning.

Det var en redegørelse, der på det udenrigspolitiske område imødekom meget væsentlige radikale synspunkter. Det store udenrigspolitiske problem i Europa i dag er at drage de rette konsekvenser af begivenhederne i Tjecoslovakiet. Tiden er ikke inde til drastiske militære skridt i vesten. Warszawa-pagten er politisk, militært og moralsk svækket; den vestlige verden ville gribe fejl, hvis den i den nuværende situation tog politiske eller militære skridt, der kunne vanskeliggøre frihedsbestræbelserne i Tjecoslovakiet. Situationen i Tjecoslovakiet er ikke stivnet, der foregår stadige forskydninger i forholdet mellem besættelsesmagterne og den tjekiske regering. Derfor må den vestlige verden vise den yderste tilbageholdenhed med noget skridt, der kan give besættelsesmagterne en sikkerhedspolitisk undskyldning for fortsat tilstedeværelse, en undskyldning, som besættelsesmagterne ikke havde, da besættelsen fandt sted.

Påstandene om, at besættelsen skyldtes frygt for vestlige landes hensigter, har under hele krisens forløb været aldeles utroværdige. Det må beklages, hvis den vestlige verden eller enkelte lande i vesten i denne situation med ord eller handlinger kom til at forlene besættelsesmagternes utroværdige påskud med noget, der kunne ligne et skær af troværdighed.

Derfor måtte det også dybt beklages, hvis aftalen om forbud imod atomspreddning skulle strandе på modstand fra vestlig side. Aftalen om forbud imod spredning af atomvåben er et lyspunkt og et fremskridt. Hvis aftalen nu ikke underskrives, er der åbnet for en udvikling henimod det fuldstændige anarki på atomoprustningens område, og dette må i små stater skabe dyb bekymring.

Den vesttyske regerings bebudelse af, at den ikke for tiden ønsker at undertegne aftalen, er et alvorligt skridt. De sovjetiske angreb imod Forbundsrepublikken har under og efter besættelsen af Tjecoslovakiet antaget helt uantagelige former, men det radikale venstre kan tilslutte sig regeringens direkte opfordring til Vesttyskland og andre stater om at undertegne aftalen. Sker dette